

som et bredt flertal her i Folketinget har bakket op om. Lad os fortsætte med sammen at gøre en indsats på dette miljømæssigt vigtige område. Affaldsproblemerne er i sandhed et fælles ansvar.

Forhandling

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil gerne hermed starte med at takke ministeren for en meget grundig, konkret og konstruktiv besvarelse af forespørgslen.

Jeg kan forstå, at ministeren mente, at min begrundelse var udtryk for pessimisme. Så vil jeg gerne sige, at hvis det var tilfældet, er jeg dog blevet lidt mere optimistisk efter ministerens besvarelse.

Jeg vil i særlig grad hæfte mig ved nogle enkelte områder, som jeg finder er meget væsentlige. For det første affaldsmængderne. Hvis vi for alvor skal gøre noget effektivt ved forbrugersamfundets affaldsdynger og selvfølgelig også de miljøproblemer, de skaber, skal der tages helt anderledes fat med at nedbringe affaldsmængderne ved kilden. Det vil sige, at der skal stilles krav til produkterne, altså en miljøorienteret produktpolitik, hvor miljøvenlige produkter og renere teknologi fremmes, og hvor man også tænker på ressourceforbruget og energiforbruget i produktionen; altså en livscyklus-tankegang, som også fremmer nedbrydelige og genanvendelige produkter.

I den proces skal der selvfølgelig først og fremmest tages fat på de miljøfremmede stoffer, som er de farligste for miljøet; men produktansvar, tilbagetagningsordninger og afgifter er i denne sammenhæng væsentlige virkemidler i processen. Men for at det kan virke effektivt på miljøet, er det klart, at den politik skal gennemføres både på nationalt plan, på EU-plan og på internationalt plan for at virke effektivt.

Jeg var naturligvis meget tilfreds med at høre ministerens bemærkninger om det arbejde, der er igangsat om en produktorienteret miljøpolitik. Det er jo netop en sådan indsats, der for alvor vil give mulighed for at få bragt mængderne ned, så vi ikke fortsat skal se stigende mængder.

Derudover er der affaldsordningerne og husholdningsaffaldet, som er en meget væsentlig faktor her. For os i SF er der ingen tvivl om, at befolkningen har vilje til at gøre noget ved affaldet, herunder husholdningsaffald, og har vilje til

at sortere og genanvende. Men selv om miljøbevidstheden og viljen til genanvendelse er til stede, kan det være besværligt for selv den mest ihærdige miljøforkæmper at gennemføre det. Derfor må der indføres kildesortering, som kan medvirke til synliggørelse af affaldsproblemet og dermed virke fremmende på miljøbevidstheden.

Affaldstatistikken viser, at specielt inden for dagrenovation og storskrald er genanvendelsen langt fra det fastsatte mål. Det er altså her, der skal sættes ekstra ind, og jeg noterede mig også i ministerens svar, at netop her vil der blive gjort en særlig indsats. Der er behov for langt bedre systemer, der fremmer genanvendelse. Vi har jo retursystemet med pant på øl- og sodavandsflasker, der har vist sig at være et utrolig godt og effektivt system, som vi forhåbentlig kan fastholde i Danmark, og andre pantordninger på f.eks. vinflasker virker også godt. Der burde faktisk indføres flere pantordninger på andre produkter, for der er ingen tvivl om, at når økonomien er inde i billedet, fremmer det i hvert fald genanvendelsen.

Miljømærkning vil også være et meget effektivt middel til at blive klar over, hvad affaldet indeholder, hvad det er for et produkt. Det vil være med til at gøre det meget, meget nemmere at kildesortere og blive bevidst om, hvad affaldet indeholder.

Når vi ser på husholdningsaffaldet, er det oplagt at se på den meget store organiske del af affaldet og at sortere den grønne organiske del fra. Den kan bruges til kompostering, og den er også et nødvendigt bidrag til biogasanlæggene. Biogasanlæggene har hårdt brug for organisk affald, det hører vi gang på gang, og biogassen kan ikke fremmes yderligere som planlagt, uden at der skaffes organisk husholdningsaffald til anlæggene. Derfor er det SF's opfattelse, at anlæg – det være sig gårdbiogasanlæg eller fællesanlæg – bør fremmes i denne forbindelse. Jeg har også noteret mig, at ministeren fremhævede, at det især var den organiske del af husholdningsaffaldet, der skulle gøres en ekstra indsats for at få fat i.

Med hensyn til affaldsforbrænding vil der jo blive indført et forbud pr. 1. januar 1997 mod deponering af brændbart affald. Affaldsforbrænding er jo en nem ordning, som giver varme og måske også el, men den løser ikke affaldsproblemerne og kan godt virke som en sovepude. Problemerne er usynlige, lige bortset fra luftforurening og deponering af en meget